

РЕШЕНИЕ

№ 3241

гр. София, 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2023** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващи от ДОПК, във връзка с чл.4, ал.1 ЗМДТ.

Образувано е по жалба от „Еврохотели“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица] – Хотел „Горна Баня“, представлявано от Ян Бржезина, чрез пълномощници, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.б, срещу Ревизионен акт (РА) № СФР19- РД77 -47/ 21.10.2019г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизионен контрол“, дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при СО, потвърден с Решение № СОА20-РД28-2/10.01.2020г. на кмета на Столична община, с който на дружеството са определени задължения за ДНИ за 2015 г. общо в размер на 14955.71 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 6166.19 лв.; ДНИ за 2016 г. общо в размер на 14618.21 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 6486.75 лв.; ДНИ за 2017 г. общо в размер на 21368.21 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 4626.81 лв.; и ДНИ за 2018 г. общо в размер на 21368.21 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 2460.31 лв.; както и за задължения за ТБО за 2015 г. общо в размер на 23447.35 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 9940.32 лв.; ТБО за 2016 г. общо в размер на 16494.52 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 5314.90 лв.; ТБО за 2017 г. общо в размер на 17614.62 лв. и лихва за забава общо в размер на 3889.89 лв.; ТБО за 2018 г. общо в размер на 17614.62 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 2103.97 лв.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, чрез процесуалните си представители, излага подробни съображения за

незаконосъобразност на оспорвания РА с довод, че спорните задължения за ДНИ са определени без да се съобрази действителното състояние на имота, както и неправилно е приложен коефициента за местоположение, като твърдението на ревизиращите органи че цялата сграда представлява търговски обект по смисъла на ЗМДТ, което не отговаря на действителното фактическо положение. Твърди се, че ревизиращите органи не са обсъдили и всички представени в хода на производството доказателства, от които е видно обезценяването, респективно намаляването на балансовата стойност на този актив на дружеството. Възразява и срещу определените задължения за ТБО като посочва, че липсват доказателства за реално извършване на услугите по сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане на битовите отпадъци. Моли ревизионния акт да бъде отменен изцяло. Претендират се и разноски.

Ответникът по жалбата – Кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на СО. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № СФР19-РД01-32/13.05.2019г., издадена от Е. К., началник отдел „Ревизионен контрол“ в дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община, оправомощен със Заповед № СОА16 РД 09 718/07.04.2016г. на кмета на СО и с разпореждане рег. № СФР17 ВК66 6131/ 13.11.2017г. на директора на дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ / л.50-58 от адм.п-ка черен класъор/, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП /чл.4, ал.5 ЗМДТ/, е възложена ревизия спрямо „Еврохотели“ АД, с обхват задължения на дружеството за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) и за такса битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2015г.–31.12.2018г. ЗВР е съобщена на адресата си на 29.05.2019. Определен е срок за завършване на ревизията до три месеца от връчването на ЗВР. Съставен е РД № СФР19 ТД26 214/ 11.09.2019г., съобщен на дружеството на 19.09.2019г. В него са очертани процесуалните действия на екипа – изискване на документи и писмени обяснения от ревизираното лице /РЛ/, от дирекции „Общински приходи“, „Финанси“, „Икономика и търговска дейност“, Столичен инспекторат и други структурни звена при Столична община. / л.28-47 от адм.п-ка черен класъор/. В срока по чл.117 от ДОПК, след удължаването му от компетентния орган е подадено възражение от дружеството срещу РД на 17.10.2019 г. В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № СФР19- РД77 -47/ 21.10.2019г. / л. 68-90 от делото/. Същият акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

С РА е установено, че Недвижимият нежилищен имот, находящ се [населено място], район О. купел, кв. Горна баня, [улица], представлява Хотелски комплекс „ГОРНА БАНЯ“, съставляващ масивна 9-етажна сграда, застроена върху 758 кв.м., дневен бар, ресторант, фойе и 149 стаи, заедно със съответстващите складови и сервизни помещения, Кафе-сладкарница с нощен бар, застроен на 588 кв.м., със съответните сервизни, складови и хладилни помещения, заедно със съответното право на строеж върху общинска земя, построени в УГГИ V-за хотелски комплекс, кв. 27, местността „Горна баня“ по плана на [населено място]. Придобит е чрез апорт съгласно Решение № 4/27.08.2001 г. на СГС и Устав от 04.07.2001 г. на акционерното дружество

„Еврохотели“ АД от акционера „ЗЛИН САТ“ ООД, който имот е закупен с договор за покупко-продажба на хотелски комплекс „ГОРНА БАНЯ“ от 10.05.1997 г. от СОС, като представител на Столична община.

За този имот от дружеството е подадена декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ с вх. № 18-09-786/05.10.2001 г., с която се декларира масивна сграда - хотелски комплекс с отчетна стойност в размер на 3 600 000.00 лв.

Според §21 от ПЗР към ЗИДЗМДТ (ДВ, бр.95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) е подадена и декларация по реда на чл.14 от ЗМДТ с вх. № 18-00-27/2284/30.04.2010 г., където имотът е деклариран, като друга нежилищна сграда — хотел, с година на построяване 1980 г., на 9 етажа, със стопанска цел, РЗП на обекта - 758 кв.м., конструкция МЗ, техническа инфраструктура, състояща се от ел., вод., кан., тел., лукс. дограма, отоплителна инсталация, извършен основен ремонт - 2001 г.

За имота е открита и се води партида с № M0900786_011005_18.

По време на ревизионното производство от „Еврохотели“ АД за удостоверяване на отчетната стойност, за ревизираните 2015-2018 години са представени изброените на стр.5 от РА счетоводни документи, от които се установява, че няма несъответствия с декларираното. Но е, видно от събраните в хода на ревизията документи, че е налице различие между декларираните данни и характеристики на сградата - хотел с подадената от ревизираното лице декларация по чл.14 ЗМДТ от 30.04.2010 г. и представения устав от 04.07.2001 г., в който е записано, че хотелския комплекс е на 9 етажа и е застроен върху 758 кв.м.

Относно площта и броя на сградите по време на ревизията от дружеството са представени скици и писмени обяснения, които са съпоставени с полученото становище с рег. № СФР16- ГР00-1 /04.01.2015 г. на началник Служба по геодезия, картография и кадастър - С.-град, присъединено с Протокол рег. № СФР19-ВК66-271/07.06.2019 г.

В резултат на това, по време на ревизията е констатирано, че обектите в сградата са със следните идентификатори, а именно:

- 68134.4327.8741.1 (68134.4327.2720.1) - Сграда на хотела, включваща мазе с площ от 635.00 кв.м.; партер с фойе и ресторант с площ от 635.00 кв.м.; 7 /седем/ хотелски етажа, всеки с площ от 635.00 кв.м., на 8-ми етаж се намира нощен бар с площ 414.00 кв.м., а останалото е тераса;

- 68134.4327.8741.2 (68134.4327.2720.2) - Сградата на кафе-сладкарницата е на 2 /два/ етажа, всеки от по 677.00 кв.м., като в нея се помещава супермаркет /СОС 68134.4327.2720.2.1/;

- 68134.4327.8741.3 (68134.4327.2720.3) - Сграда с площ от 29.00 кв.м., на един етаж, постройка допълващо застрояване на хотела;

- 68134.4327.8741.4 (68134.4327.2720.4) - Сграда с площ от 40.00 кв.м., на един етаж, постройка допълващо застрояване на хотела;

- 68134.4327.8741.5 (68134.4327.2720.5) - Сграда с площ от 110.00 кв.м., на един етаж, постройка допълващо застрояване към хотела, като сградата има мазе с площ от 92.00 кв.м. и партер с площ от 110.00 кв.м., от които 19.00 кв.м. са електроразпределителна подстанция на кв. Горна Баня.В получената информация от началника на СГКК С. е посочено, че площта на обособен държавен обект в сградата е 24.00 кв.м. /СОС 68134.4327.2720.5.2/;

- 68134.4327.8741.6 (68134.4327.2720.6) - Сграда с площ от 26.00 кв.м., на един етаж, постройка допълващо застрояване към хотела.

В обобщение на горното, при определяне основата за облагане с ДНИ, за ревизираните 2015-2018 г., посочените площи са взети предвид при изчисляване размерът на данъчната оценка на сградите, както е взето предвид и това, че Коефициента за местоположение следва да бъде увеличен с 40 % съгласно разпоредбите на чл.6, ал.1, т.2 от Приложение № 2 на ЗМДТ, където е предвидено че хотелите и сладкарниците следва да се облагат като търговски обекти.

С оглед на последното и на основание чл.21, ал.1 от ЗМДТ е определена основата за облагане с ДНИ, която е данъчната оценка на имота, докато размерът на данъка е в размер на 1,875 на хиляда съгласно чл.15 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци, поради което с РА, за ревизираните периоди: 01.01.2015 г.-31.12.2015 г. в таблицата на стр.8 е посочен установеният размер за ДНИ на „ЕВРОХОТЕЛИ“ АД, както следва: Сградата - 11 262 727.96 лв. x 1,875 промила = 21 117.61 лв., т.е. общо 84 470.44 лв. Земята - 133 655.36 лв. x 1,875 на хиляда = 250.60 лв. или общо е 1 002.41 лв.

От административния орган в преписката са приложени всички относими документи по казуса събрани и анализирани от ревизиращия екип в хода на ревизията, по установяване на фактите и обстоятелствата свързани с реалното предоставяне на регламентираните в чл.62 от ЗМДТ услуги от дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци и по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Отправено е Искане за насрещна проверка с рег. № СФР19-ВК08-55/16.05.2019 г. до дирекция „Столичен инспекторат“ при Столична община, с което е поискана и събрана информация и документи за начина по който е организирано и осъществено обслужването на недвижимия нежилищен имот, намиращ се на територията на [населено място], район О. купел, за периодите на ревизията: 01.01.2015г.-31.12.2018 г. В полученият отговор с рег. № СФР19-ВК08-55-/1/23.05.2019 г. от дирекция „Столичен инспекторат“ при СО, както и от полученото от началника на Районен инспекторат „О. купел“ писмено становище, е отбелязано, че имотът на [улица] в кв. Горна баня на район „О. купел“ попада в границите на 7 /седми/ сектор, като улицата на която е месторазположен имотът е включена в зимните и летни оперативни планове, като улица с масов градски транспорт и по нея са извършвани дейности по улично почистване заложен в оперативните планове, поради което услугите по чл.62 от ЗМДТ са предоставени реално, за ревизирания период: 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г. В същото е посочено, че територията на район „О. купел“ е обслужвана от следните фирми-оператори - „ЗМБГ“ ЕАД и Консорциум „С. Юг“ Д..

За целта са събрани и анализирани сключените от Столичната [община] за обществена поръчка с фирмите-оператори действащи за ревизираните години в район „О. купел“, съставените и двустранно подписани между страните; Ежедневни и месечни Обобщени констативни протоколи, и изготвените въз основа на тях Актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно сметосъбирането, сметоизвозването и почистването на обществените места и инфраструктурата от битови отпадъци, както и издадените Фактури и други платежни документи, които по надлежния ред са документирани и приобщени с Протокол за присъединяване № СФР19-ВК66-271/07.06.2019, видно от стр.3 на РА.

Ангажирани са и документи за извършените и разплатени разходи от бюджета на Столичната община за дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване и по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места

чрез предоставени писма, картони, справки и др. от дирекция „Финанси“ при Столична община описани в цитирания протокола за присъединяване, което е в изпълнение нормата на чл.66 от ЗМДТ.

По време на ревизионното производство, с оглед установяването на фактите и обстоятелствата свързани с предоставяне на услугата по чл.62 от ЗМДТ по обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци са събрани Договори и месечни Актове за приемане и съхранение на неопасни отпадъци за обезвреждането им в депа или други съоръжения чрез депониране, сепариране, транспортиране и т.н., Фактури и други платежни документи.

Ангажирани са и документи за извършените и разплатени разходи от бюджета на общината от дирекция „Финанси“ при Столична община за ревизираните периоди за услугата по обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения, посочени също в горния протокол за присъединяване.

На основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ са издадени изброените по-долу заповеди от кмета на Столична община и са определени границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл.62 в съответния район на територията на [населено място], както и честотата на сметоизвозване, които за територията на район О. купел, са следните: за 2015 г. Заповед с рег. № СО-РД-09-1832/30.10.2014 г.; за 2016 г. Заповед с рег. № СО 15-РД-09-1320/30.10.2015 г.; за 2017 г. Заповед с рег. № СОА16-РД-09-1332/31.10.2016 г.; за 2018 г. е с рег. Заповед № СОА17-РД-09-955/30.10.2017 г.

Във всички тях недвижимият нежилищен имот на „Еврохотели“ АД, находящ се в [населено място], район „О. купел“, кв. Горна баня, [улица] попада в границите на организираното от Столичната община, сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци описани в т.1 на съответната заповед, за територията на район „О. купел“, поради което в т.4 на всяка заповед е определено, че за имотите по т.1 от общината се оказват услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и чистота на териториите за обществено ползване.

За 2015 г. на основание чл.24, ал.1 и ал.3 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставени от Столична община /накратко Наредбата/ е издадена Заповед с рег. № СО-РД-09-2015/28.11.2014 г. от Кмета на Столичната община за допускане на пряко договаряне с фирма, извършваща услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. Поради това, за този ревизиран период: 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. размерът на задължението за местна такса за битови отпадъци е определен на основание чл.66 от ЗМДТ и чл.18, ал.2 от Наредбата с приетото Решение № 867/29.12.2014 г. за 2015 г. от СОС и съгласно чл.24, ал.6 от Наредбата, като общият размер на задължението за ТБО е 23 447.35 лв., в т.ч. за Сградата е 3 600 000.00 лв. x 6,28 промила = 22 608.00 лв. и Земята е 133 655.36 лв. x 6,28 промила = 839.35 лв.

За 2016, 2017 и 2018 години, за притежавания от „Еврохотели“ АД нежилищен недвижим имот, находящ се в кв. Горна Баня, [улица], са подавани декларации по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата, за определяне на размера на ТБО според количеството на битовите отпадъци, предвид вида и броя на съдовете за тяхното съхранение, като е декларирано и заявено ползването на 2 /два/ броя съдове за съхранение на битов отпадък тип „Бобър“ с обем на вместимост от 1100 литра, и с честота на сметоизвозване веднъж седмично, които ще се използват през всяка от съответните ревизирувани години, както следва: 2016 г. с вх. № И.-2600-4770/26.11.2015

г.; 2017 г. с вх. № СФИ16-ТД26-3695/17.11.2016 г.; 2018 г. с вх. № СФИ17-ТД26-3168/15.11.2017 г.

Във връзка с горните подадени декларации за определяне размерът на таксата, за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. според количеството на битовите отпадъци на основание чл.67, ал.1 от ЗМДТ, от дирекция „Столичен инспекторат“ при Столичната община са извършени и съответните проверки за всяка една от ревизираните години и са съставени двустранно подписани констативни протоколи, от които се установява, че Столична община осигурява услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци регламентирани в чл.62 от ЗМДТ, като същите са със следните регистрационни номера: За 2016 г. с рег. № КП-16-0000377/13.01.2016 г.; За 2017 г. с рег. № КП-16-0022956/22.12.2016 г.; За 2018 г. с рег. № КП-18-0002850/19.01.2018 г.

С приетите от Столичен общински съвет за 2016 г. Решение № 62/17.12.2015 г.; за 2017 г. Решение № 816/22.12.2016 г. и за 2018 г. Решение № 793/21.12.2017 г., съгласно правилото на чл.23, ал.3 от Наредбата, за нежилищни имоти на предприятия, намиращи се на територията на Столична община, в частност на район „О. купел“, размерът е определен според честота на сметоизвозване в левове, в зависимост от вида и обема на съда, като в цената на услугите се включват дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване, и по обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и отделно на основание ал.4 на чл.23 от Наредбата за услугата по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите.

За Сградата размерът на ТБО е отразен в таблицата на стр. 11 от РА и е както следва: За 2016 г.: (2 бр. съдове x 1 340.00 лв. x 1 път седмично) + 3 600 000.00 лв. x 3,7 промила = 2 680.00 лв. + 13 320.00 лв. = 16 000.00 лв.; За **2017 г.**: (2 бр. съдове x 1 340.00 лв. x 1 път седмично) + 3 600 000.00 лв. x 4 промила = 2 680.00 лв. + 14 400.00 лв. = 17 080.00 лв.; За **2018 г.**: (2 бр. съдове x 1 340.00 лв. x 1 път седмично) + 3 600 000.00 лв. x 4 промила = 2 680.00 лв. + 14 400.00 лв. = 17 080.00 лв.

Докато за **Земята** размерът на ТБО е отразен в таблицата на стр.16 от РА и е следният: за **2016 г.**: 133 655.36 лв. x 3,7 промила = 494.52 лв. или общо размерът е 16 494.52 лв.; за **2017 г.**: 133 655.36 лв. x 4 промила = 534.62 лв. или общо размерът е 17 614.62 лв.; за **2018 г.**: 133 655.36 лв. x 4 промила = 534.62 лв. или общо размерът е 17 614.62 лв.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № СФР19- РД77 -47/ 21.10.2019г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизионен контрол“, дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при СО, пред кмета на СО, който с Решение № СОА20-РД28-2/10.01.2020г. е потвърдил същия изцяло.

В хода на съдебното производство от ответника и от жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства / л.16-47,92-175,182-187 от делото/.

По делото е разпитан свидетеля И. П. / л202 -203 от делото/. Същата в показанията си е посочила, че работи над 12 години в хотела в Горна Баня като касиер – счетоводител. Твърди, че хотела не е в добро състояние като същия се използва като хотел до петия етаж, а останалите са в лошо

състояние тъй като покрива тече. Хотела е една звезда и е закупен преди 20 г. Твърди, че не се извършва събиране на боклук от общината, като се налага служители на хотела да почистват пред самата сграда. Посочва още, че въпреки че дружеството има договор за два контейнера те винаги са препълнени защото не се изпразват навремено от общината и се налага да се изхвърля боклука в други котейнери. Твърди още, че на дружеството са извършвани две ревизии като за настоящата са изпратени всички материали които са им поискани, както за сградата, така и за земята. Посочва, че ДНИ е плащан редовно, но за ТБО не е плащано от известно време.

По делото е изслушано и прието заключение по СТЕ / л.236-241 от делото/, както и допълнение към оценителната част на СТЕ / л.242 – 246 от делото/ с приложения към нея писмени документи, неоспорени от страните. Вещото лице след извършен оглед на имота на място, както и след проверка на приложените по делото писмени документи е дало отговор на поставените му въпроси.

Други доказателства не са ангажирани от страните в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби, визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА№ СФР19-РД77-47/ 21.10.2019г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизионен контрол“, дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при СО не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

1./ Относно определените задължения за ДНИ обект сгради и земя, съдът намира следното:

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че дружеството жалбоподател е собственик на недвижимият нежилищен имот, находящ се [населено място], район О. купел, кв. Горна баня, [улица], представляващ Хотелски комплекс „ГОРНА БАНЯ“, съставляващ масивна 9-етажна сграда, застроена върху 758 кв.м., дневен бар, ресторант, фойе и 149 стаи, заедно със съответстващите складови и сервизни помещения, Кафе-сладкарница с нощен бар, застроен на 588 кв.м., със съответните сервизни, складови и хладилни помещения, заедно със съответното право на строеж върху

общинска земя, построени в УГГИ V-за хотелски комплекс, кв. 27, местността „Горна баня“ по плана на [населено място]. За този имот от дружеството е подадена декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ с вх. № 18-09-786/05.10.2001 г., с която се декларира масивна сграда - хотелски комплекс с отчетна стойност в размер на 3 600 000.00 лв.

За имота е открита и се води партида с № **M0900786_011005_18**.

По време на ревизионното производство от „ЕВРОХОТЕЛИ“ АД за удостоверяване на отчетната стойност, за ревизираните 2015-2018 години са представени изброените на стр.5 от РА счетоводни документи, от които се установява, че няма несъответствия с декларираното. Но е видно от събраните в хода на ревизията документи, че е налице различие между декларираните данни и характеристики на сградата - хотел с подадената от ревизираното лице декларация по чл.14 ЗМДТ от 30.04.2010 г. и представения устав от 04.07.2001 г., в който е записано, че хотелския комплекс е на 9 етажа и е застроен върху 758 кв.м. Относно площта и броя на сградите по време на ревизията от дружеството са представени скици и писмени обяснения, които са съпоставени с полученото становище с рег. № СФР16- ГР00-1 /04.01.2015 г. на началник Служба по геодезия, картография и кадастър - С.-град, присъединено с Протокол рег. № СФР19-ВК66-271/07.06.2019 г.

В обобщение на горното, при определяне основата за облагане с ДНИ, за ревизираните 2015-2018 г., посочените площи на обектите в имота са взети предвид при изчисляване размерът на данъчната оценка на сградите, както е взето предвид и това, че Коефициента за местоположение следва да бъде увеличен с 40 % съгласно разпоредбите на чл.6, ал.1, т.2 от Приложение № 2 на ЗМДТ, където е предвидено че хотелите и сладкарниците следва да се облагат като търговски обекти.

Облагането с ДНИ е съгласно правилото в чл.11, ал.1 и 2 ЗМДТ – субект на облагане е собственикът на облагаеми с данък недвижими имоти, а собственикът на сградата, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

При определяне на данъчното задължение е съобразена съответната действаща уредба през годините на чл.21, ал.1 от ЗМДТ относно данъчната основа. Съгласно тази разпоредба за процесните периоди 2015-2018г., данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти – данъчната им оценка съгласно приложение № 2. Съгласно ал.2 данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2. Размерът на данъка върху недвижимите имоти е определен с приетото от Столичен общински съвет Решение № 83, по Протокол № 7 от 28.02.2008 г., с което е решено, че размерът е 1,875 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот - чл.15 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци, съгласно чл.22 от ЗМДТ по силата на чл.1, ал.2 от същия закон. Разпоредбата на § 1, т.17 ДР на ЗМДТ определя, че отчетната стойност е стойността, по която активът се води счетоводно в предприятието. Тя може да

бъде историческа цена на придобиване при счетоводно завеждане на актива или обезценената/преоценена негова стойност, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Следователно релевантна за определяне на размера на задълженията за ДНИ и ТБО е стойността, на която активът е заведен счетоводно – СС №4, т.2. Последващите оценки на актива, които не са намерили счетоводен израз като обезценка или преоценка, не се отразяват на отчетната стойност.

За процесния имот от дружеството е подадена декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ с вх. № 18-09-786/05.10.2001 г., с която се декларира масивна сграда - хотелски комплекс с отчетна стойност в размер на 3 600 000.00 лв. Съгласно подадената декларация по реда на чл.14 от ЗМДТ с вх. № 18-00-27/2284/30.04.2010 г., имотът е деклариран, като друга нежилищна сграда — хотел, с година на построяване 1980 г., на 9 етажа, със стопанска цел, РЗП на обекта - 758 кв.м., конструкция МЗ, техническа инфраструктура, състояща се от ел., вод., кан., тел., лукс. дограма, отоплителна инсталация, извършен основен ремонт - 2001 г. По делото не са представени доказателства в последствие да са декларирани други данни от дружеството жалбоподател и съответно да са подавани корегирани декларации по отношение на отчетната стойност на имота.

С РА за отчетна стойност е приета стойността на активите при първоначалното им счетоводно завеждане така както са декларирани по реда на чл.17, ал.1 /отм./ ЗМДТ, там където не са извършвани обезценки/преоценки съобразно приложимото счетоводно законодателство и за които не са подадени декларации по чл.14 ЗМДТ за промяна на отчетната стойност, същите са отнесени за съответния ревизиран период и са намерили отражение при определяне на данъчната основа за облагане. При определяне на основата за облагане на обекта сграда – хотел ревизиращите са ценили не само предоставените от „Еврохотели“ АД /така в декларацията по чл.14 ЗМДТ от 30.04.2010г. сградата е отразена като „друга нежилищна“ вместо такава с търговско предназначение/ доказателства, но и служебно събраните сведения от СО, отдел „Архитектура и благоустройство“ и от СГКК С. град за неговата площ, предназначение, наличието на кафе-сладкарница на две нива.

При изложените данни изводът е, че за цитирания недвижим имоти – обект на облагане не е подадена коригираща декларация за промяна на отчетната стойност по чл.14, ал.2 вр. ал.1 ЗМДТ в относимата редакция – за новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. Според чл.14, ал.2 ЗМДТ в относимата редакция при промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, ДЗЛ уведомяват общината по реда и в сроковете по ал.1. Следователно подаването на данъчна декларация по чл.14, ал.1 и 3 и по чл.17, ал.1 и 2 /отм./ ЗМДТ е задължение за ДЗЛ, произтичащо пряко от закона. Неизпълнението му в срок е основание за реализиране на административнонаказателна отговорност по чл.123, ал.1 ЗМДТ. Но с това не се изчерпва значението на данъчната декларация по чл.14 ЗМДТ – тя има обвързващо за подателя я правен субект

действие. Тя е частен писмен документ, подписан от лицето, сочено за неин издател и го обвързва както поради наказателната отговорност, която носи за декларирането на неверни факти и обстоятелства по силата на чл.313, ал.2 НК, така и поради декларирането на неизгодни за него такива, които обуславят възникване на данъчно задължение. С подаването на коригираща данъчна декларация по чл.14, ал.3 ЗМДТ/съотв. чл.17, ал.1 /отм./ ЗМДТ ДЗЛ фактически се отказва от декларираното с предходна декларация и се обвързва с това, което декларира с коригиращата. Именно декларираното в нея става достоверно за данъчния орган.

В конкретния случай видно от доказателствата по делото не се установява жалбоподателя да е подал такива декларации, в които да е отразено фактическото и правно положение на имота, както и дали е била налице промяна в отчетната стойност на имота.Съгласно чл.13 от ЗМДТ/ в актуалните му редакции/ данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.С огледна горното неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя в тази насока.Изводите на органите по приходите не се опровергават и от приетата по делото СТЕ в частта на определения от вещото лице ДНИ за сгради, предвид гореизложеното.**Изводът е, че задълженията за ДНИ върху обект на собственост сграда за всички ревизирани периоди са законосъобразно определени в РА.**

По отношение на определения ДНИ върху нежилищен имот – земя, съдът намира, че и в тази част РА е правилен и законосъобразен.Видно е, че органите по приходите са приели, че за процесните периоди 2015-2018 г. поземлен имот с идентификатор 68134.43217.2720 е със площ от 3110 кв.м. по плана на [населено място].Тази площ е посочена и от вещото лице в приетата по делото СТЕ.Определената от органите по приходите данъчна оценка на земята по реда на раздел IV на Приложение №2 от ЗМДТ е в размер на 133655.36 лв. и същата напълно съвпада с определената такава от вещото лице по приетата СТЕ.Налице е и пълно съвпадение на размера на данъка за земята – 250.60 лв., определен от органите по приходите и вещото лице.С оглед на горното задължението за ДНИ върху обекта на облагане земя е правилно определено и в тази част РА следва да се потвърди.

2./ Относно определените задължения за ТБО за обект сгради и земя, съдът намира следното:

Според чл.62 от ЗМДТ ТБО се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Съгласно чл.63, ал.2 от ЗМДТ/ в актуалната и редакция към процесните периоди/,границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район, както и честотата на сметоизвозване се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година.

Размерът на таксата се определя по реда на чл.66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистота на териториите за обществено ползване и се определя в годишен размер за населеното място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план - сметка за всяка дейност,

включваща необходимите разходи, изброени в разпоредбата.

Съгласно издадените на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ от кмета на Столична община заповеди, описани по-горе във фактическата част двата обекта на облагане – сграда и земя, попадат в границите на организираното от Столична община сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и за него се оказват от общината услугите по обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; чистотата на териториите за обществено ползване. По делото се събраха доказателства, че услугите са извършвани през ревизирия период, което обуславя и дължимостта на ТБО за тях от собственика на сградата и ползвател на земята.

Констатациите на ревизирия екип, касаещи ТБО за сградата и земята, са дадени във фактическата част от решението – те съвпадат със заключението на СТЕ, което съдът цени изцяло в разглежданата част като компетентно, точно и професионално изготвено.Вещото лице изрично е посочило, че размера на такса няма промяна и същата е както определената от органите по приходите.Съдът не кредитира допълнителната оценителна експертиза на вещото лице, предвид изложените по –горе в решението съображения относно отчетната стойност на сградите и земята.Възраженията в тази насока на жалбоподателя са неоснователни и същите са направени без да се отчете обстоятелството, че за 2015 г. на дружеството е издадена заповед за допускане на пряко договаряне на основание чл.24 от Наредбата, което е описано и отразено на стр.14 от РА, касаеща процесния имот, която е уважено и с акта на жалбоподателя е установена за събиране такса за услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и по поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, за тази година.Не е отчетен и факта, че от жалбоподателя са подадени декларация по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата, за 2016 г., 2017 г. и 2018 г., които също са уважени и взети под внимание при определяне размера на задължението за ТБО, за посочените ревизирани периоди, в резултат на което установеното публично общинско вземане на „Еврохотели“ АД е определено при по- благоприятният преференциален режим.С оглед на горното съдът не кредитира и дадените свидетелски показания по делото, тъй като същите не се подкрепят от събраните писмени доказателства по същото.

По ревизионната преписка са налични доказателства за начина, по който е организирано и осъществено обслужването на всички имоти – сключените между Столична община и съответните концесионери договори за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване“, в сила за 4-те ревизирани периода, двустранно подписани ежедневни и месечни обобщени констативни протоколи, актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата, издадените фактури и други платежни документи. Налични са и доказателства за реалното предоставяне на услугата обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – договори, въз основа на които са съставяни месечни актове за приемане и съхранение на неопасни отпадъци за обезвреждането им в депа или други

съоръжения чрез тяхното обработване, депониране, сепариране, съхраняване, транспортиране, след което са извозени за третиране в изградените на депа или други съоръжения, обслужващи населението. Приобщени са и доказателства за разплатени разходи от бюджета на Столична община за дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване чрез предоставени писма, картони, справки и др. от дирекция „Финанси“ – СО. Към писмата са приложени картони на направените разходи по обекти, параграфи и дейности, съдържащи фактурите и концесионерите, по които са начислени и изплатени разходи по кореспондиращите сметки по дебита на сч см 4010 Доставчици и по кредита на сч см 5013 Текуща банкова сметка в лв.

В заключение съдът намери, че ТБО за обектите на дружеството е определена в съответствие с материалния закон и жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена.

Предвид, че част от установените задълженията не са плащани в съответните срокове, правилно и законосъобразно органът по приходите е начислил и лихви за забава.

С оглед на горното съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл. 8,ал.1, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ в актуалната и редакция към момента на подаване на жалбата/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 188470.59 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 4414.70 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Еврохотели“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица] – Хотел „Горна Баня“, представлявано от Ян Бржезина, срещу Ревизионен акт (РА) № СФР19- РД77 -47/ 21.10.2019г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизионен контрол“, дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при СО, потвърден с Решение № СОА20-РД28-2/10.01.2020г. на кмета на Столична община, с който на дружеството са определени задължения за **ДНИ и ТБО** общо в размер на 188470.59 лв. главница и лихва за забава за д.п. 2015г. -2018 г.

ОСЪЖДА „Еврохотели“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица] – Хотел „Горна Баня“, представлявано от Ян Бржезина, да заплати по сметката на Столична община сумата в размер на 4414.70 лв. /четири хиляди четиристотин и четиринадесет лева и седемдесет стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: